



Törökszentmiklós és Vidéke

19,50 Ft

IV. évfolyam 7. szám 1993. április 9.

Független közéleti lap

RENDSÉGI HÍREK

AZ ÁLMOK NÉHA MEGVALÓSULNAK

Emlékezetes

SZA MA BA

koncert

a

Művelődési Központban

BRUCE LEE UTÓDOK



TÖRÖKSZENTMIKLÓSON

PRIVATIZÁCIÓ CÍMÉN SZÉTVERIK A GABONÁT?

TESZI FEL A KÉRDÉST CIKKJÉRŐNK A 9. OLDALON

"Eltelt több, mint egy év, semmi nem változott, aztán robbant a bomba. Igénis lesz privatizáció, csak sajnós nem úgy, ahogy azt a legtöbben várták és elképzelték."



Kellemes húsvéti ünnepeket!

HÚSVÉTI ÜZENET.

Húsvét napján eszünkbe kell jutnia: ez a nap nemcsak a múlté.

Nem régmúlt esemény, amelyről a történezs egyszerűen megemlékezik. Az Alleluja nem annak szól, aki egykor létezett, és akivel egykor valami történt. Húsvét kezdetet hirdet, mégpedig olyan kezdetet, mely a távoli jövőt, mindannyiunk jövőjét már megpecsételte. A végső megdicsőülés már elkezdődött, hogy azután a hosszú fejlődés során beteljesedjék. Ezért a húsvét nemcsak a keresztények ünnepe, nemcsak az egyházé, hanem - elfogadják-e vagy sem, kívánják-e vagy sem - minden emberé, a világé is.

Azon a húsvéti hajnalon elkezdődött valami. Valami lángra lobbant, de nem a pusztító robbanás, hanem a beteljesülő ragyogás kedvéért.

Úgy látszik azonban, a tények ellene mondanak e látomásnak. A halál ma is szedi áldozatait. Nemcsak a biztos halállal kell szembenézünk; hanem a szaporodó halálnemekkel is. Újabb és újabb katasztrófák és betegségek lepik meg az embert. De nem hallottuk-e, amit Jézus mondott: a búzaszemnek előbb meg kell hálnia? Nemde Jézusnak is el kellett szenvednie a halált? És azóta az ember arra az Istenre bízza az életét, aki Fiának épp a halál elszívése miatt adott életet. Ha ezt tesszük, akkor meggyőződéssel állíthatjuk saját sorsunkról is: halál, hol a te győzelmed, halál hol a te fullánkod?

Kis történet jut eszembe. Egy ember eltévedt a sivatagban. A kegyetlenül tűző nap kiizzasztotta és megéheztette. Étel, de mindenekelőtt víz után sóvárgott. A távolban meglátott egy oázist. Ó, hát már az érzékeim is megcsalnak? Nyilván délibátot látok. Majd közelebb ért az oázishoz, de az mégsem tűnt el a szeme elől. Egyre tisztábban látta a datolyapálmákat és a vizet. Félig őrült agyam fantáziál - mormolta, hiszen ilyen állapotban ez szokott történni az emberrel. Azután hallotta, hogy csobog a víz. Már a hallásom is megcsal, hallucinálok. Feljajdult: mily kegyetlen is a természet, és kimerülten összeesett. Nem sokkal később beduinok találtak rá. Érted-e ezt? - kérdezte az egyik. A datolyák majdnem a szájáig érnek, mellette a forrás, és ő éhen és szomjan halt. Ne csodáld - felelte megvetéssel a társa - ez egy modern ember.

Hogy miért éppen most és itt írtam le ezt a történetet, talán nem szorul különösebb magyarázatra. Az ószövetségi próféta. Ezekiel arról énekelt, hogy: láttam a vizet a forrásból, a templom jobb oldalán felfakadni.

Jézus pedig halálát a templom lerombolásával érzékeltette, melyet harmadnapra felépít. János evangélista feljegyezte, hogy teste templomának jobb oldalából, amikor a katona lándzsával megnyitotta, víz csordult ki.

Mi pedig rátarti, modern emberek, kik büszkék vagyunk tudományunkra, szomjan halunk, pedig előttünk a forrás. Nincs kedvünk inni belőle, és megtisztulni benne. Vonakodunk meghalni Krisztussal, hogy vele éljünk. Félünk a keresztségben vele eltemettetni, a vízben alámerülni, hogy a jelképes halálból újra életre támadjunk. De ez a halál nem olt ki életet. Nem jelenti, hogy csak a halál után lehet Isten közelébe jutnunk, Istenben élnünk. Szent Pál kijelentése azt mondja, hogy a keresztség, az alámerülés szentsége által új életet nyerünk. Vagyis: meghalunk a bűnös önszeretetnek, hogy ebből a szolgaságból felszabadulva Jézussal Istennek élhessünk. Egyszer ez már megtörtént velünk, amikor megkereszteltek minket. De ennek a régmúlt eseménynek oly valóságként kell hatnia életünkben, hogy olyanokhoz is eljusson a Húsvét üzenete, akik még nem vagy alig halottak róla.

Ne váljunk olyan modern emberekké, akiknek a szemük előtt van az éltető víz, de mégsem isznak belőle, és inkább a poshadt, állott vizet választják, amely megmérgezi őket. Merítsünk az üdvösség forrásából, hogy életet nyerjünk általa.

Húsvétot ünnepelni nem más, mint magát az Életet ünnepelni. Az új Életet, aki kiszabadít a bűn halálából, hiszen egyes-egyedül Ő menthet meg bennünket ettől a haláltól. Ennek az új Életnek örülünk tehát húsvét napján, és ebből az életet adó forrásból merítünk, mert hisszük és tudjuk, hogy aki Jézust feltámasztotta, Jézussal minket is feltámaszt.

Bárcsak hallgatnánk a szóra: merítsetek örvendezve a Szabadító forrásából, az élő vizek forrásából, hogy újjáéledő, minél bőségebb életünk legyen.

Kohajda Zoltán

HÚSVÉTI NÉPSZOKÁSAINKBÓL

Megérkeztem, itt vagyok,
Rózsavízzel locsolok,
Aki ügyes ktsgyerek,
Katonásan tiszteleg,
És mielőtt hazatér,
Locsolásért tojást kér.

Így köszöntek be a házakba a kislegények húsvéthétfőn Csernátfaluban (Erdély: Barcaság), de se szeri, se száma a locsolóversseknek. Legelterjedtebb népszokásaink egyike a locsolás. Az egész ország területén ismerik, de határainkon kívül talán még mindig jobban élnek különböző változatai, mint nálunk. A legények elsősorban kiszemelt jövendőbelijüket, a házas férfiak a rokonságban levő asszonyokat locsolják. A fiúgyermeknek régen először a keresztanyjukat keresték fel, azután mentek a kislányokhoz.

A húsvéthétfő régi elnevezései: vízbevető-, vízbehányóhétfő. Ezek elárulják, hogy nem volt mindig olyan udvarias a locsolás formája, mint ma. Az Ipoly mentén szervezeten történt az öntözködés. A legények már vasárnap este tojást szedtek a lányos házaktól. Másnap reggel előre megbeszélt helyen szalonnát kaptak, ott tojás-

rántottát készítettek és elfogyasztották. A tojánhéjakat annak a lánynak az ablaka alá szórták, akire valamiért haragudtak. Ezután elindultak locsolni. A lányok igyekeztek elbújni. Akit megtaláltak, a kúthoz vitték és vödörszám hordták rá a vizet. Erdélyben is hasonló módon öntözték, de ez az egészségre veszélyes szokás a két háború közötti időben lassan átalakult, városias jellegűt öltött. Azóta szagos vízzel, újabban már szóda vízzel is végzik.

A lányok festett tojással viszonozták a legények közeledését. Személyesen adták át, vagy lánypajtásaikkal küldték el. A magyar nép díszítő művészete nyilvánul meg ma is a szebbnél szebb írásos, karcolásos stb. tojások elkészítésében. Motívumainak egykor üzenet- és érzelemkövetítő feladata is volt. Akkor még nem uralkodott úgy az anyagiasság, mint ma. Megbecsülték, értékelték a hímes tojást és nem dobták az árokba, mert pénz helyett csak ezt kapták. Kedden a lányok locsolták meg a legényeket. A húsvéti tojás és a locsolás a jelképes termékenyítést, a rituális megtisztítást jelentette.

Ősi múltra tekint vissza a zöldág-díszítés. Tojással, színes szalagokkal ékes fenyőágot tűztek a legények kedvesük ajtajára, a májusfához hasonlóan. Ennek hajnalfa volt a neve. Másutt meg a ház ormán piros tojással feldíszített zöld ág és nyitott ajtó várta a locsolókat. (Most vajon ki jönne be rajta?!)

Dunántúli termékenységvárázó szokás volt, hogy négyszögűre font korbáccsal csapkodták meg a lányokat, ők pedig szalagot kötöttek a korbácsra (sibá-ra) és borral kínálták a legényeket. Erdélyben él még a kakaslövés, Dunántúlon és palócöldön a komatál vagy mátkatálküldés, amivel sirig tartó barátságot kötnek, de ez már a húsvétot követő héten történik.

Kár, hogy sok népszokásunkról már csak múlt időben beszélhetünk, pedig érdemes volna felújítani a legkedvesebbeket. Nem válnánk évről évre szegényesbökké ősi hagyományaink elvesztése által, és segítségükkel egymáshoz is közelebb tudnánk kerülni.

Hajnal Józsefné

NAGYHETI ÉS HÚSVÉTI ISTENTISZTELETEK RENDJE

A református templomban:

Nagyszerda:	18 óra
Nagycsütörtök:	18 óra
Nagypéntek:	10 óra
	18 óra
Nagyszombat:	18 óra
Húsvét I. napján:	9 óra
	10 óra
	18 óra
Húsvét II. napján:	10 óra
	18 óra

Bűnbánati áhítat
Úrvacsora
Istentisztelet
Istentisztelet
Bűnbánati áhítat
Úrvacsora
Ünnepi istentisztelet
Esti istentisztelet
Istentisztelet
Ünnepzáró áhítat

A római katolikus főtemplomban:

Nagycsütörtök:	18 óra	Szentmise
Nagypéntek:	18 óra	Nagypénteki ájtatosság
Nagyszombat:	18 óra	Szentmise
Húsvétvasárnap:	8.30 óra	Diákmise
	10 óra	Ünnepi nagymise
	19 óra	Esti Szentmise
Húsvéthétfő:	8.30 óra	Diákmise
	10 óra	Nagymise
	19 óra	Esti szentmise

A Törökszentmiklósi ÁFÉSZ **a tagság és a lakosság szolgálatában**

Tájékoztatjuk kedves vásárlóinkat, hogy
1993. április 6-án megkezdjük
a Kossuth út 127. sz. alatt üzemelő húsboltunkban a
Flamand pékáruk teljes választékának értékesítését.

- Különböző ízesítésű kenyereket
- Különleges péksüteményeket
folyamatosan kiszolgáljuk.

ENGEDMÉNYES RUHÁZATI VÁSÁR A

PÁNTHY ÚT 2. SZ. ALATTI RUHÁZATI ÁRUHÁZBAN.

1993. április 9-től AMÍG A KÉSZLET TART.

- Női kosztümök	4.200 Ft helyett	3.000 Ft
- Női ruhák	1.800 Ft helyett	1.200 Ft
- Szoknyák	1.140 Ft helyett	840 Ft

MINDEN KEDVES VÁSÁRLÓT SZERETETTEL VÁRUNK.

Bevásárló hétvége az ÁFÉSZ egységeiben,
1993. április 8-9-10-én.

Törökszentmiklóson, Kengyelen, Tiszapüspökiben, Tiszatenyőn, Kuncsorbán.

Sertéshús	Comb, karaj	245 Ft
	Lapocka	240 Ft
Kristálycukor	1/1-es	63 Ft
Finomliszt	1/1-es	31 Ft
Rizs	1/1-es	55 Ft

Kiskörösi borok akciós áron

*Az ÁFÉSZ tagjainak és minden kedves vásárlóinak jó vásárlást
és kellemes húsvéti ünnepeket kívánunk.*

Az Özönvíz előtt három nappal

Azt is mondhatnám, hogy mértéktartó voltam ezzel a címmel, hiszen „3 napot” hagytam az Özönvízig hátra - ami, ugye, mégse a „huszonnegyedik óra”. Igaz, ha történelmi időben - viszonylatokban gondolkodunk, ez a képzeletbeli óra igencsak az utolsó másodperceket rója.

(Az ember éppen a környezetvédelemmel van úgy, hogy - ha kérdezik - igen fontos problémának tartja, de magát a problémát nem tudja hétköznapi szinten kezelni. Csóválja a fejét - mármint az ember -, ha az ózonlyukról beszélnek, mocskos dolognak tartja, hogy freont engednek a levegőbe; hogy kidöglenek a halak a vizeinkből; hogy elpusztulnak az erdőink a savas esőktől, ám igen kevesen vannak, akik megnézik, hogy az éppen megvásárolandó desodor tartalmaz-e freont, hogy a mosópor környezetbarát-e - arról nem is beszélve, hogy a SZEMÉT további sorsa mi lesz.)

Jó, tudjuk, hogy mióta az ember „lejött a fáról” - avagy megteremtődött - szinte az első pillanattól kezdve természeti környezetét pusztítja; szinte mást sem tesz, mint természetes anyagokból és formákból csupa olyasmit „alkot”, melyek a természetben nem találhatók, s e dolgok néminemű használat után - éppen „nem természetes” voltuk miatt - szemétként kerülnek vissza a természetbe. Jó részük ott is marad az idők végezetéig, s az ember írhatjuk csupa nagybetűvel: EMBER - azzal vígasztalja magát, hogy a szerves anyagok nagyobbik része lebomlik, s ennek egy része a környezetet nem károsító módon, a nem szerves hulladékok pedig szinte természeti tárgyként viselkednek, azaz aztán majd hozzátartoznak világunkhoz, mint a kő, a szikla, a kőolaj, a homok s a többiek.

Ki gondolna arra, mikor az autó csikktartóját kiszórja a szélbe, hogy éppen egy kávéskanálnyiival járul hozzá a feltartózhatalatlanul és könnyörtelenül növekvő szeméthez. „Néhány csikk és hamu nem a világ” - gondolhatják. Tényleg nem. Ám a fejlett államok autósainak - (csak autósainak) - az a heti néhány millió (milliárd?) szélbe kiszórt csikke és hamuja valódi szeméthez.

„Persze, ekkor még szót sem szólhatunk mindarról ami NEM SZEMÉT, csak éppen tönkre teszi világunkat, és megöl minket. S ha nem minket, unokáinkat. Anélkül, hogy beleszemelnének a világba, elég ha „csak” műveljük a földet. A szántók - melyeket még nem borít növény, vagy már letermelték - porát szerte viszi a szél, betakarítás után a törmelék súlyosbítja a levegőt, s ez „nem szemét” hanem általános hétköznapi állapot. Még ennél is megszokottabb környezetszennyezés a „zaj-szennyezés”, idegrendszer- egészségünket támadja, s szinte észrevétlenül őrli napról-napra idegi állóképességünket, türesünket - türelmünket.”

Valószínűleg sorolni kellene, hogy mik azok a környezeti károk, melyeket nap mint nap okozunk természetesen elismerve, hogy a környezetet óvni - védeni kell.

Tudom, előbb-utóbb hiteles statisztikát kell nyilvánosságra hozni, hogy a környezeti ártalmak itt, nálunk hogyan néznek ki. Külön kíváncsi vagyok a légúti megbetegedések fajtáira, előfordulási arányaira.

Igaz, Önök is közbevetethetnék, hogy egyáltalán felkészült-e egészségügyünk arra, hogy egyértelműen kimutassa, megjelölje a környezeti hátteret egy-egy konkrét esetben okként. Tippelni sem merek, főleg azért, mert tartok az „igentől”, az ezzel összefüggő etikai kérdéssorozatoktól (s persze a háttérben olyan kártérítési folyamattól, mely oka az eddig - értsd: évtizedek óta - meg nem tett környezetvédelmi intézkedések). A szegényember és az ág históriája.

„Eképpen azt a jövőt látom magam előtt, amikor unokáink személtálapok lidérceit oltogatják, bűzös kítőréseket fojtanak el vakmerő különítményekkel, a hegyek forrása-inak vizét is csak tisztítóművek során engedik a meder kövei, kavicsai közé. A tudomány valószínűleg győzi - ha győzi -, ám a legjobb esetben is vegytiszta vizek, mesterségesen életben tartott pázsitok - fák - virágok vesznek majd minket körül, s a tudományos élet elit - rétegét a „szemét-kezelők” alkotják, s a legtöbb Nobel-díjat a különböző „szemét-technológiák” felfedezői kapják.”

Egyébként - ha komolyan vesszük a szakvéleményeket - a környezet, a természet (az „emberbarát természet”) romlása, pusztulása már eldöntött, már az úton vagyunk, s az út vége sincs olyan nagyon messze. A helyzeten persze lehet javítani, talán elegendő lenne, ha az iskolában s a közintézményekben külön gyűjtenénk „szemeteinket” - s néhány év alatt a megváltozott szemlélet - ami életmódot is jelent - eljuttathatja egészünket egészen addig, hogy természetes magatartásunkká válik a „nem szemételezés”, a dolgok - „tárgyak” - ember - és természetközponitú „szelektálásra”, s a tolerancia a másik „kímélését” is jelenti majd. Valahol el kell kezdeni, s a legjobb ott, akkor, amikor és ahol még a szokások alakíthatók. (Persze, hogy egyedül gyenge az iskola, s nem tudnék olyan embert, szervezetet mondani, aki és ami ne tudna tenni - ha akarna.)

Ha dolgaikat, világunkat, történelmünket - s történeteinket megvizsgáljuk, rá kell ébrednünk, hogy a nagy dolgok mindig - kivétel nélkül - az apróságokon múltak (álltak avagy buktak), s - mert a dolgok természete már csak ilyen - általában el is dőltek, mielőtt még „nagy dologgá” nőttek volna ki magukat.

Talán van még három napunk. Nem tudom, hogy elférnek-e hajónk, hogy egyáltalán van-e mindegyikünknek esélye és lehetősége feljutni egy hajóra. Csak azt tudom, hogy „holnap” már csak két napunk lesz.

Talán világunkat kellene egy „túlélő - hajóvá” változtatni mindannyiunkért.

Kakuk Imre

PRIVATIZÁCIÓ CÍMÉN SZÉTVERETÉS?

DECENTRALIZÁLJÁK A GABONAIPART

1992. februárjában riportot készítettünk Fekete Lászlóval, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat igazgatójával. A vele folytatott beszélgetésről, „A privatizáció végső fázisában a Gabona” címmel cikket jelentettünk meg lapunkban, melyben többek között arról adtunk hírt, hogy rövidesen véglegesen lezárul a vállalatnál a sokáig tartó, akadozó privatizációs folyamat. Nos, nem így történt. Eltelt több, mint egy év, semmi nem változott, aztán nemrégiben robbant a bomba. Igenis lesz privatizáció, csak sajnos nem úgy, ahogy azt a legtöbben várták és elképzelték. Hogy hogyan, arról ismét Fekete Lászlót kérdeztük meg.

- Valóban teljes csend volt tavaly február óta. Az ÁVÜ majd egy évig húzta a döntést, majd 92. októberében gondolt egyet, s nekünk két hét alatt el kellett készíteni az új privatizációs tervet. Megtettük, de úgy látszik, csak addig volt fontos a dolog, mert az idén március 3-ig megint nem történt semmi. Akkor aztán na-

gyon is, mert ezzel a keltezéssel március 19-én megkaptuk az utasítást, hogy egy héten belül el kell készítenünk a vállalat decentralizációs privatizációs tervét. Ez azt jelenti, hogy két objektum - a miklósi és a karçagi malom és tároló - kivételével minden mást fel kell ajánlanunk pályázat útján értékesítésre, magyarul mondván - ha tudjuk - el kell adnunk. Az említett két objektum - amely értéke az 1,9 milliárdos vagyonunk egyharmadát, kb. 600 millió Ft-ot jelent - képezné azt a törzsvagyont, amelyre alapozva június 30-ig át kell alakulnunk egyszemélyes állami részvénytársasággá. Ennyi marad meg a vállalatból, a többi veszi, aki akarja és tudja.

- Ezek szerint az eredeti elképzelésekkel szemben sem a vállalat nem marad meg, sem a dolgozók nem lesznek szerzett vagyonjegyeikkel részvényesek, tulajdonosok. Mi lesz az ő sorsuk egyáltalán? Mi lesz a vagyonjegyeikkel?

- Miután csak a két üzem marad meg állami vagyonban, sajnos a dolgozók közül is csak az ottaniak maradnak meg. Ez kb. 500 embert jelent, de tulajdonosok ők sem lesznek. Nekik ugyanúgy ki kell fizetnünk névértékben a vagyonjegyüket, mint annak a másik ötszáznak, akik feje felül eladjuk a munkahelyet. De a maradónak legalább biztos munkájuk lesz, a többiek csak abban reménykedhetnek, hogy szükséglet szerint átveszik őket az új tulajdonosok.

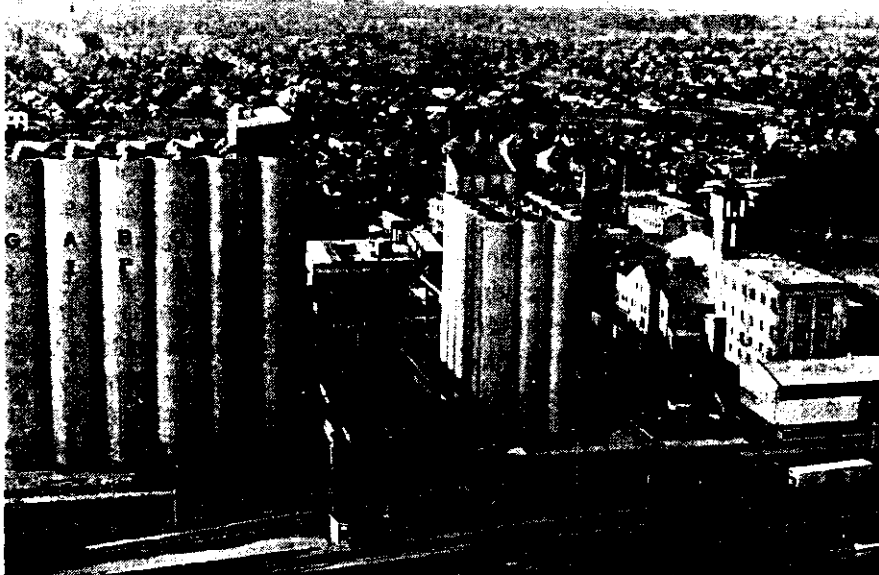
Nagyon nagy keserűség számunkra ez a derült égből villámcsapásként született döntés. Az elmúlt év nagyon nagy áldozatokat követelt a vállalatnál. Komoly átszervezéseket hajtottunk végre, igen ke-

mény, majdnem 40%-os létszámleépítésre került sor. 1600 dolgozóból 1000 maradt meg, mert csak így tudtuk leépíteni a veszteséges területeket, s egy rugalmasabb, ütőképesebb szervezetet kialakítani. Óriásiit javult a munkafegyelem is, s mindezek eredményeként sikerült kigazdálkodnunk az előző két év veszteségeit. A 91-es 26 milliós veszteségből tavaly 27 milliós nyereség lett, s nyu-

godtan, normális körülmények között indulhattunk volna az idei évnek. S erre mi történik? Szétrobbantanak bennünket.

- Mi az alapvetően hibás ebben a decentralizációs privatizációban? Hogyan kellett volna másként megoldani?

- Eleve abszurd a terminus. Hogy lehet ennyi idő alatt egy ilyen tervet végrehajtani? Hogy lehet egy megalapozott privatizációs koncepciót úgy megalakítani, hogy az legérintettebbet, a vállalatot meg sem kérdezik? Eleve miért kell egy jól funkcionáló vállalatot megcsonkítani? A privatizációt úgy kellett volna levezényelni, hogy egy karcsúsított, de egyben maradt vállalat maradjon meg, s csak azokat az objektumokat eladni, azoktól a területektől megválni, amelyek nem hozták, hanem vitték a pénzt. A jelenlegi gabonaiipari vállalatok csak hazai léptékkel tűnnek nagynak, európai szemmel nézve egyáltalán



nem azok. A mi megyei vállalatunk összes kapacitása mondjuk Hamburg egy közepes malmának felel meg, amilyenből ott több is van. Ha ez a decentralizáció lezajlik, hol leszünk mi Európában versenyképesek? Át kellett volna alakítani az összes vállalatot egy az egyben részvénytársasággá, azok egy-két év alatt szelektálódtak volna, s ami talpon marad, biztos, hogy életképes is lesz. Akkor vagy még nagyobb strukturában, mint a mostani, mert ezek igenis ezek a jók.

Ehelyett mi fog történni? Lezajlik a privatizáció, mi csak torzók maradunk, s ráadásul a törzsvagyonul szolgáló két eredményes, hatékony malmunk mellé visszacsapódik hozzánk az összes rossz, kutyának sem kellő objektum, küszködhetünk velük, s ezeket a két jónak kell eltartani. Ugyanakkor az értékesítés során tőlünk megvásárolt jó egységek riválisaink lesznek, de ők sem lesznek elég erősek. A sok kicsi között megindul a létért folyó harc, s a klasszikus minta szerint a gyenge elbukik, az erős még jobban meg erősödik, jön a nagyhal meg a kishal séma, s a végén visszaáll a gabonapiar a mai strukturához. Csak addig eltelik 8-10 év. És ezalatt mi lesz? Honnan lesz liszt, kenyér, stb?

- Védtek-e a vállalatok érdekeit? Tettek-e vezetők valamit, hogy ez ne így történjen? Hallottam olyan vádakat, hogy személy szerint Ön sem állt ki kellő határozottsággal az AVÜ-vel szembeni vitában.

- Nem lep meg, amit mond, én is hallottam ezeket. Ha humorizálni volna kedvem, azt mondanám, igazak a vádak. Nem álltam ki, mert nem volt hova és nem volt kivel szemben. Egyetlen vállalat vezetőjét sem kérdezték meg a döntés előtt.

Behívtak bennünket, s rögtön leszögezték, hogy a kérdéseinket szívesen hallgatják a végrehajtással kapcsolatosan, de a véleményünkre nem kíváncsiak. Ha mi nem hajtjuk végre, végrehajtja más. Ennek ellenére többen - köztük voltam én is - nagyon határozottan kifejtettük ellenvéleményünket, rámutattunk a koncepció alapvető hátrányaira, veszélyeire, de meg sem hallották.

- Az elmondottak, s egyéb területekről származó ismereteim alapján nekem nagyon úgy tűnik, hogy az egész privatizáció csak arra jó, hogy a bennfentesek, a területet, az igazi értékeket, a lehetőségeket jól ismerők lehetőleg mélyen áron alul szép szeleteket hasítsanak ki a maguk számára ebben a szabad a vásárlásban.

- Erre csak azt tudom mondani, hogy magát a döntést nem szakmai körökben, nem bennfentesek hozták, hanem az ÁVÜ. Hogy milyen szakmai indokok alapján, az számunkra rejtély. De meghozták, s tetszik, nem tetszik nekünk ezt végre kell hajtaniuk.

- Köszönöm a beszélgetést:

Pásztor

HŰSVÉTI BEVÁSÁRLÓ AKCIÓ



START Műszaki bolt

ZANUSSI-LEHEL AKCIÓ!

Április 1-től emelkedtek az árak!
ENNEK ELLENÉRE MI MEG

A RÉGI ÁRHOZ IS ENGEDMÉNYT ADUNK!

VAS-HÁZTARTÁSI Bolt

ÁPRILIS 2-3. án (Péntek-Szombat)

Minden áru **10 %**-al olcsóbban!

OTTHON-WHIRLPOOL Mintabolt

Philips-Whirlpool
Hűtő-fagyasztók, mikrosütők
2-3000 Ft engedménnyel

Április 1 - 15.ig, illetve ameddig az
engedményes készletek tartanak
TÖRÖKSZENTMIKLÓSON
az **Ideál-Miklós KFT** üzletelben

CSILLAG Divatház

MINDEN OSZTÁLYON MÁS ÉS MÁS MEGLEPETÉS!
Néhány példa - egyes árufelelésekről:

Tapéták
Méterárak
FFI öltönyök, dzsekkik
Női kosztümök
TRIUMPH fehérműk
Asztali szalvéták
Női pulóverek 550 Ft-tól Pólók 100 Ft-tól
FII (műbőr cipők) 850-1200 Ft.-ig FII (bőr cipők) 2000 Ft-tól
FII sport cipők 700-1700 Ft.-ig

**20-40 %
engedmény**

Játékok, édességek, kölnik, parfümök nagy választékban!

És mindezek kárpótlási jegyre is megvásárolhatók, amit
**65 %-os névértéken beszámítunk, így egyes termékeknél
KÁRPÓTLÁSI JEGYE A NÉVÉRTÉKNEL IS TÖBBET ÉR!**

GONDOLATOK - EGY BEMUTATÓ SORÁN

Minden évben megrendezik városunkban az Éneklő Ifjúság találkozóját. Ilyenkor mutatkoznak be az általános iskolák kórusai és rangos zsűri minősíti szereplésüket. Az idén március 20-án délelőtt került sor erre. Szolnokról a KÓTA képviselőjében Bedőné Bakki Katalin és Bartáné Góhár Edit karnagyok voltak vendégeink.

- Ez most országosan az 59. bemutató - hallottuk a megnyitón Sülye Károlyné igazgatónőtől.

Elsőnek a Petőfi Sándor Általános Iskola énekkara szerepelt. A Református Ének Zene Tagozatos Általános Iskola Kicsinyek kórusának kedves műsora következett, majd szintén az ő iskolájukból a nem tagozatos osztályok kamarakórusa és zárásul a tagozatos nagykaros. A műsor felsorolásától

most tekintsenek el kedves olvasóink! E pár sor célja: nem arról szólni, ami volt, hanem arról, ami hiányzott. Mindenekelőtt az érdeklődés! (Úgy érzem, nemcsak a közönség.) A kisszámú hallgatóság a várakozó szereplőkkel együtt is alig töltötte meg a Pódi-umtermet. Hiányoztak az előadók is. A Hunyadi Úti Általános Iskola és a Kölcsey Ferenc Általános Iskola kórusa mindig szép produkcióval szokta gyönyörködtetni hallgatóit. Ez utóbbi karnagyát, Csirmaz Lászlót kérdeztem távolmaradásuk okairól.

- Iskolánk matematika-és sporttagozatos. Három 5. osztály van az Ipolyi Árnold téren, ahova átjárok, de csak egyben tanítok. Így nehéz a közvetlen kapcsolat kialakítása. A Kölcsey Ferenc úti épületben szeptemberben meg-

volt a lelkesedés, de a háromféle szakkör beindítása, az edzések, városi programok, stb. elvonták a tanulókat. Bármilyen hihetetlenül hangzik, de a zeneiskolásokra egyáltalán nem számíthatunk. Minden programunk ütközik az ő elfoglaltságukkal. Csak heti egy próbánk van, délután. Több nem fér be. Minden próbán négy-öt a hiányzó, természetesen mindig mások. Így nehezen tanuljuk meg a szólamokat. Januárban tízhetes

ban így is éreztük. Színvonalas, szép rendezvény volt már külsőségeiben is; több szereplővel, sok virággal, az önkormányzat képviselőivel... Mintha az jobban szívügye lett volna valakinek! Akkor csak azt a kérdést fogalmaztuk meg: Hova lesznek az általános iskolai kórusokból kinőtt lelkes, énekszerető emberek? Ma azt kérdezhetjük: Hova lesznek az iskolai kórusok és az énekszerető gyermekek? Ha így megy, jövőre lesz-e egyáltalán Éneklő Ifjúság bemutatónk?

Legyen szabad szót ejteni arról is, hogy a Művelődési Központ havi programjában 9 órára hirdették meg a találkozót és fél 10-kor kezdődött. Mint utólag hallottuk, változott a kezdés időpontja, ami érthető, hiszen előtte próbákat kellett tartani. De ezt miért nem tudhattuk meg idejében?

(Volt, akinek sokat számított a félórás időkiesés.) Sem az épületben, sem kívül egyetlen figyelemfelhívó plakát nem utalt még a kórustalálkozóra sem, nemhogy a változásra. Mindenütt csak Zámbo Jimmy koncertjének nagy, sárga reklámjába botlottunk. Meghívót, műsort sem sikerült szerezni, hogy tájékozódhattunk volna.

Ugyanazon a napon népes és sikeres bemutatókat tartottak a Jászság két városában - olvashattuk az Új Néplapban. Ott az emberek még hisznek abban, hogy Az éneklés megszépíti az életet, az éneklők másokét is! (Kodály Zoltán)

Próbáljuk hinni velük mi is!

Hajnal Józsefné

(FOTO: Árvai J.)



A Petőfi Sándor Általános Iskola leánykórusa

tánciskola indult a 8. osztályosoknak, éppen az énekkari próba napjain. Ez a legnagyobb elvesztését jelentette, pontosan a felkészülés heteiben. A kieső létszámot nem lehetett pótolni.

Bár erre a rendezvényre nem tudtunk felkészülni az említett okok miatt, egyébként élünk és dolgozunk. Sajnos, nincs szereplési lehetőségünk sem az iskolában, sem a városban. A különböző kiállítási megnyitókra stb. rendszerint az ének-zene tagozatos iskola kórusát és a zeneiskolásokat hívják. Hiányoznak az iskolai ünnepek is, számuk nagyon megritkult. Nincsenek bemutatók sem. Nem fogja össze most semmi a kulturális rendezvényeket úgy, mint azelőtt - fejezte be indoklását Csirmaz László.

Tavalyi beszámolómban az ÜNNEPI PERCEK címet kaptam. Való-

Harmincnégy év - a zene szolgálatában

Ha nem illetjük el a zenei SZÉP magvát a legszegényebb korban, később hiába próbálkozunk vele: ellepte a lelkeket a gyom. Van-e szebb hivatás, mint új kertbe az első jó magot vetni?

(Kodály Zoltán)

Zolnai Istvánné, a Kodály Zoltán Zeneiskola zongoratanára 1993. március 15-én megkapta a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY ÉRDEMKERESZT polgári fokozatát. A kitüntetést Göncz Árpád köztársasági elnöktől vette át a Parlamentben, egy ünnepség keretében. Ebből az alkalomból került sor e beszélgetésre, amelyben eddigi pályafutásáról érdeklődtem.

- Harmincnégy tanév van a hátam mögött. Szolnokon kezdtem tanítani. Nálunk akkor még nem volt zeneiskola. Szerettem volna, ha a mi városunk gyerekeinek is lehetőségük nyílna korai gyermekkorban megkezdeni zenei tanulmányaikat. Én ugyanis csak 13 évesen kezdhettem el, Békéstarhoson, ahol intenzív oktatásban részesülhettem. A tarhosi évek meghatározták egész pályámat. Nagyon sok művészt, jó pedagógust, komoly zenei műveltséggel rendelkező embert adott ez az iskola az országnak az alig nyolc esztendő alatt, amíg fel nem számolták. (Csak néhány, a nagy nevek közül: Szokolay Sándor, Bozay Attila, Tarjáni Ferenc, Mező László...)

Ezután Pestre kerültem, majd Debrecenben szereztem diplomát. Ez utóbbi helyen ugyanúgy, mint Békéstarhoson, Gulyás György volt az igazgatóm és kórusunk karnagya. Itt ismerkedtem meg a Kodály-módszerrel és a zenei nevelésnek az egész életre kiható fontosságával.

A törökszentmiklósi zeneiskola megalakulásának történetével folytatta:

- Szolnoki tanításom éve alatt sikerült. 1962-ben beindítani itthon három előképző osztállyal az ottani Bartók Béla Zeneiskola fiókkiskoláját. Következő évtől indult meg a hangszeres oktatás az akkori Művelődési Ház termeiben. 1968-ban önálló lett az iskola, és eredményeire való tekintettel felvehette 1970-ben Kodály Zoltán nevét. Önállóvá válásunkat nagyban segítette városunk akkori vezetősége, de a mai napig is érezzük mindenkori vezetőink figyelmét, támogatását.

Előbb igazgatóhelyettes, majd 1982-1992-ig igazgató voltam. Az oktatáson kívül mindig igyekeztünk színvonalas hangversenyeket tartani és a nagyobb városi rendezvényekben részt venni.

Egy ilyen kitüntetés kapcsán feltétlenül felmerül az emberben, hogy ezt saját erőből elérni nem lehet. Mindenekelőtt régi tanárainknak szeretnék köszönetet mondani, akik elindítottak ezen a pályán, és akiknek tanári elhivatottsága mindig példaként állt előttem. Köszönet kiváló munkatársaimnak is, akikkel teljes egyetértésben és összhangban tudunk dolgozni a gyerekekért. Nagy örömmre szolgál, hogy egykori kedves növendékeim - sokan ma már tanárként - megkeresnek, és velük is jó kapcsolatot tudunk tartani - fejezte be gondolatait Zolnai Istvánné.

A kitüntetéshez mi is szívből gratulálunk, és még sok sikerélményt kívánunk ezen a nehéz, de nagyon szép pályán. A nyugdíjazás ugyan fordulópont a pedagógus életében is, de nem zárul le vele mindaz, ami addig az élet teljességét jelentette számára.

Hajnal Józsefné

LEHEL HŰTŐGÉPGYÁR KFT Az Electrolux vállalata Kompresszor és Kondenzátor Gyára Törökszentmiklós

HŰTŐBERENDEZÉSEK ÉS ALKATRÉSZEK BOLTJA

Új helyen, a gyár területén (Kossuth L. út 263.) továbbra is kínál:

ipari hűtőberendezések és alkatrészei,

hűtőipari szűrők különféle méretekben,

új és felújított MK-s kompresszorok, helyszíni cserével is,

háztartási hűtőszekrények és alkatrészeik,

háztartási fagyasztószekrények, ládák és alkatrészeik,

RADAL típusú radiátorok és szerelvényei.

**Gyári árak, bolti eladás, kiválasztás, raktári kiszolgálás,
gépi felrakással a helyszínen. Parkolási lehetőség.**

Nyitvatartási idő: hétfőtől péntekig 8.00-15.00 óráig

Tel/fax: (56) 340-400, Tel.: (56) 372-290

AZ ÁLMOK NÉHA MEGVALÓSULNAK

SZA MA BA KONCERT UTÁNI BESZÉLGETÉS SZABÓ SÁNDORRAL

Nyugodtan merem leírni, hogy so-
kára nem felejthető élményben része-
sültek azok, akik március 30-án este kí-
váncsiak voltak a SZA MA BA házikon-
certjére a Városi Művelődési Központ-
ban. A megszokottól teljesen eltérő kö-
rülmények között hallgathattuk az új
repertoárral, minden eddiginél csodála-
tosabb, színesebb hangzásvilággal je-
lentkező együttest, amelynek emberkö-
zeli zenéje régóta porosodó húrokat
pendített meg sokunkban. Különleges
atmoszféra alakult ki ezen az estén,
amelyet a szervezők,
a zenészek és a kö-
zönség közösen te-
remtettek egymás-
nak és maguknak.
Ezért sem sablonké-
rdeésekkel zaklattam
Szabó Sándort, az
együttes vezetőjét,
hanem kötetlen, ba-
ráti beszélgetésre in-
vitáltam, beszéljen
arról, amiről szeret-
ne, ami kíváncsok
belőle a koncert ürü-
gén.

- Bevallom őszin-
tén, én még most,
másnap is a történetek
hatása alatt vagyok.

Valami olyanban volt részünk, amire leg-
merészebb álmunkban sem számított-
unk. Tavaly két koncertünk is volt Mik-
lóson, s akkor megfogadtam, hogy soha
többé nem lépünk fel itt. Az egyikén hu-
szegynéhányan, a másikon velünk együtt
nyolcan voltunk, s akkor azt mondtam, itt
nincs tovább. Ez olyan pofon volt szá-
munkra, olyan mélypont a zenekar életé-
ben, amelyet nagyon megszenvedtünk, s
amelynek következtében Bakondi And-
rás ki is lépett a csapatból. Újra kellett
gondolnunk mindent, meg kellett talál-
nunk a hármunkra szabott zenei világot.

Felvettük a SZA MA BA nevet - a
Szabó, Major, Bagi rövidítése -, s az új
névvel részben új életet is kezdtünk. Na-
gyot léptünk előre zeneiségben, korcep-
cióban és hangzásban egyaránt. Talán az
utóbbiban legtöbbit. Major Balázs beépí-
tette dobjait, Bagi László gitárjátékát kifí-
nomultabbá, dinamikusabb hangzásúvá
varázsolta, s mivel felismertük, hogy a
mai kor emberének komplett hangzásra

van igénye, olyan hangzéseffektusokat
kerestünk, amihez különleges technikát,
a digitális processzorokat kellett segítsé-
gül hívni. Ezek segítségével különleges
hanghatásokat lehet elérni, egy kicsi klub-
ban is olyan illúziót teremteni, mintha
egy hatalmas templomban szólalna meg
a zene. Igyekeztünk minden eszközt fel-
használni, hogy a közönség érzelmeit
manipulálni tudjuk, rá tudjuk venni,
hogy csak a zenével foglalkozzon. Ha
ugyanis ezt elérjük, a hallgatónak felüdü-
lés, pihenés lesz a koncert, szinte egy kö-

gadták a közönséget, szinte családias
hangulatot teremtettek erre az estére. Ez
nyilván ránk is, a közönségre is nagyon
hatott. Minket inspirált, őket pedig érzé-
kenyebbé, befogadókészebbé tette. Így le-
hattunk egy különleges élmény részesei.

- Valami hasonlót szerettem volna elérni
már 2-3 évvel ezelőtt is, amikor megalakítot-
tátok az Alföldi Szabadzene Alkotóműhelyét.
Az akkor nem sikerült.

- Sajnos nem. Pedig próbálkoztunk,
kerestük a lehetőséget, de sem megértés-
re, sem szponzorokra nem találtunk.

Most sikerült ez először.

Megmondom őszintén,
hogy ez a mostani szerve-
zés, hozzáállás volt a leg-
több, amit eddig 15-20 év
alatt ettől a várostól kap-
tam. Ez az este nagyon
sok mindenért kárpótolt,
most éreztem először,
hogy megtisztelnak, hogy
tudomásul vették, hogy
ehhez a városhoz tarto-
zom. Az a kedves megle-
petés, hogy a Művelődési
Központ számunkra és a
minket megtisztelő kö-
zönség számára fogadást
rendezett, zavarba hozott,
összeszorította a torko-
mat. Ezt éreztem vendé-



zős meditáció részeivé válik. Hisszük,
hogy az embereknek szüksége van ilyen
élményekre, mint ez a mostani volt.

Arra, hogy legalább egy órára lelki
békét, mentális támaszt kapjon, hogy ré-
sze legyen egy olyan közös együttlétnek,
ahol a zenében való elmélyedés mellett,
kapcsolatot lehet egymással teremteni, ki
lehet lépni ebből a rohanó világból.

- Örülök, hogy megszergették a Miklóssal
kapcsolatos fogadalmakat, mert azt hiszem,
ezt most maradéktalanul el is érték. Többen
szinte pontosan így fogalmazták meg a kon-
cert utáni érzéseiket.

- Izen elértük, de ehhez még kellett
valami. Az az új mentalitás, szemlélet,
amellyel a Művelődési Központ szervez-
te a koncertet. Már maga a kiválasztott
helyszín is csodálatos volt. Az újjávará-
zolt házasságkötő terem ideális hangu-
latú kamarateremnek bizonyult. Amikor
megláttam, azonnal megéreztem, hogy
ez a koncert jó lesz, más lesz, mint az
eddigiek. Melengető volt a körítés is. Fe-
hér asztaloknál, igazi házigazdaként fo-

geinken is, ezért is alakulhatott ki ez a
hangulat. Ezeket a hangulatokat szeret-
nénk gyakoribbá tenni, hogy ne legyen
majd ez a város tele szürke, magába zár-
kózzott, közönyös emberekkel, akiket sem
kiállítás, sem koncert, sem egyéb nem ér-
dekel, akiknek semmilyen közösségi kap-
csolatai nincsenek. De ehhez másoknak
is, sokkal többeknek is kellene ebben a
városban tennie, főleg azoknak, akiknek
erre módjuk és lehetőségeik is lennének.

- Sejtve a válaszádat, úgy gondolom, az
eddigiekhez kapcsolódni fog, amit tolmácsol-
ok. Voltak olyanok is a koncerten, akik nem
ismertek benneteket, most hallottak titeket elő-
ször, s „el voltak ájulva” zenei tudásotoktól.
Azt kérdezték, hogy miért nem álltok egy ki-
fizetődőbb zenei vonalra, hiszen kiegészülve
egy bőgőssel, egy szaxofonossal bárhol Euró-
pában kelendők lennétek.

- Valóban kapcsolódik a kérdés a fene-
tiekhez. Az utolsó részhez csak annyit,
hogy Európában így is kelendők va-
gyunk. De talán éppen azért, mert nem

egészülünk ki szaxafonossal és bőgőssel. Mert százból kilencvenen ezt tennék. Mi nem tesszük, mert pontosan ebben különbözünk. Ez csak a mi zenénk, ebben érezzük jól magunkat, ebben vagyunk egyéniségek. Nem akarunk senkire hasonlítani, nem pénzt keresni akarunk, hanem egyéniségünket, a zene tisztaságát megőrizni mindenek fölött. Mi kicsit missziósnak érezzük, amit csinálunk, amikor a már említett élményhez, megtisztuláshoz segítjük az embereket. S azt csak úgy lehet, ha a zene belőlünk is mélyről jön. A világ sokkal több, mint amit be

tudunk fogadni, vannak olyan erők, amelyekről nem tudunk vagy nem akarunk tudni, s a zene ezt felhozza bennünk. A zene képes ugyanis olyan csatornákat nyitni, amelyeken keresztül olyan élmények és információk adhatók és kaphatók, amelyek más csatornákon keresztül nem. Úgy érezzük, hogy amit csinálunk, az erre alkalmas, ezért különleges és azért egyedi. Minden, amit elértünk - koncertek, fesztiválmeghívások, külföldi lemezek sora - annak köszönhető, hogy olyan zenét csinálunk, amelyet senki más. Hisszük, hogy így tudunk - és csak így

tudunk maradandó értéket teremteni. Természetesen nem mi mondjuk ki, hogy érték, hanem a közönség, például ez a mostani, amely viselkedésével, fogadtatásunkkal egyértelműen letette a voksát. Amelyik, amikor bejelentettem, hogy az ilyen estékből szeretnék hagyomány teremteni, ezeket rendszeresebbé tenni, azonnal tapsolni kezdett. Ez az, ami mindennél többet jelent, ez az, ami igazolja, hogy a helyes úton járunk. Settől is szép volt ez az este.

Köszönet a gondolatokért.

Pásztor

TÖRÖKSZENTMIKLÓS DÓZSA FILMSZÍNHÁZ ÁPRILIS HAVI MŰSORA

7-8. szerda-csütörtök

színes feliratos amerikai kalandfilm

UTOLSÓ MOHIKÁN

Főszereplők: Daniel Day-Lewis, Madeleine Stowe
Rendezte: Michael Mann

19-20. hétfő-kedd

színes feliratos amerikai film

TÖBB, MINT TESTŐR

Főszereplők: Whitney Houston, Kevin Costner
Rendezte: Ala Silverstein

9-10. péntek-szombat

színes amerikai film

DŐL A LÉ - MO' MONEY

Főszereplők: Damon Wayans, Maplon Wayans, Stacey Dasa
Rendezte: Peter Macdonald

21-22. szerda-csütörtök

színes angol-spanyol-francia film

1942 - A PARADICSOM MEGHÓDÍTÁSA

Főszereplők: Sigourney, Gerard Depardien
Rendezte: Ridley Scott

11-12. vasárnap-hétfő

színes magyar filmvígjáték

SOSE HALUNK MEG

Főszereplők: Koltai Róbert, Kathleen Gáti, Szabados Mihály, Csákányi László
Rendezte: Koltai Róbert

23-24. péntek-szombat

színes amerikai film

EGEREK ÉS EMBEREK

Főszereplők: John Malkovich, Gary Sinise, Raz Walston
Rendezte: Gery Sinise

13. kedd

színes amerikai film

NAGY DURRANÁS

Főszereplő: Charlie Sheen

25. vasárnap

színes, szinkronizált amerikai akciófilm

OROSZLÁNSZÍV

Főszereplő: Jean-Claud Vandame
Rendezte: John Lethbridge

14-15. szerda-csütörtök

színes amerikai filmvígjáték

FÉRJEK ÉS FELESÉGEK

Főszereplők: Wody Allen, Mia Farrow, Sydney Pollack
Rendezte: Wody Allen

26-27. hétfő-kedd

színes, szinkronizált amerikai játékfilm

HÁZINYÚLRA NEM LÖVÜNK

Főszereplő: Kirstie Alley

16. péntek

színes szinkronizált amerikai film

VAK VÉGZET

Főszereplők: Rutger Hauer
Rendezte: Phillip Noyce

28-29. szerda-csütörtök

színes, szinkronizált amerikai film

MIJT A TŰZ

Főszereplők: Brandon Lee, Powers Boothe
Rendezte: Dwight H. Little

17-18. szombat-vasárnap

színes feliratos amerikai film

GRAND CANYON - A VÁROS SZÍVE

Főszereplők: Danny Glover, Steve Martin
Rendezte: Lawrence Kasdan

30-01. péntek-szombat

színes, szinkronizált amerikai film

AZ EGY ASSZONY ILLATA

Főszereplők: Al Pacino, Chris O' Donnell, James Rebhorn
Rendezte: Martin Brest

ELŐADÁSOK KEZDETE: 19.00 óra * Pénztárnyitás: Előadás előtt egy órával * A műsorváltás jogát fenntartjuk!

MEZOPRINT

FÖLDÁRVERÉSEK, FÖLDKIMÉRÉSEK, TÖRVÉNYSZÖVEGÉNYEK

Az év elején jelentősen felgyorsult a földárverések üteme. Az első hat hétben 830.000 aranykorona értékben árvereztek el termőföldet, s ebből 250 ezret csupán február első hetében. A statisztika szerint február 8-ig több mint 30.000 kárpótlásra jogosult vásárolt földtulajdont, majd 3 millió aranykorona értékben.

Hiába emelkedett azonban látványosan az árverések száma egyértelmű volt, hogy az összes kárpótlásra kijelölt szövetkezeti földet nem lehet az 1992. évi II. törvény értelmében ez év március 31-ig elárverezni. Ezért az Országgyűlés a közelmúltban törvényt fogadott el, amelyben meghosszabbította a földalapok átadásának határidejét 1993. végéig.

Módosultak a termőföld árveréseken való részvétel feltételei is. Az 1993. évi I. törvény értelmében az a kárpótlásra jogosult személy vehet részt árverésen: akinek 1991. június 1-jén abban a községben, városban, fővárosi vagy megyei jogú városi kerületben volt állandó lakhelye, ahol az árverező szövetkezet árverésre kijelölt termőföldterülete van. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a károsult csak a saját települése határain belül lévő földre árverezhet. A törvénnyel a kárpótlási hivatal szakemberei - s mint egy sajtótájékoztatón kiderült -, maga dr. Sepsey Tamás, az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal vezetője sem ért egyet, mert szerinte az korlátozza a kárpótlási jegy felhasználási lehetőségét, s jóval kevesebb és mérsékeltbb licitre teremt lehetőséget, ennek ellenére a kárrendezési hivatalok a kihirdetés napjától (január 15.) a törvénynek megfelelően vizsgálják az árverési feltételeket, és azt valamennyi árverésre alkalmazzák.

Az év elején törvényt hozott a Parlament a szövetkezeti részaránytulajdonosok földtulajdonának konkrét helyre való kijelöléséről is, s március 23-ig adott határidőt arra, hogy a tulajdonosok benyújtsák igényüket, kérjék földjeik kimérését. A témával Szabady Attila, a Kárpótlási és Kár-

rendezési Hivatal főosztályvezetője a sajtó hasábjain is foglalkozott. Mint kifejtette, a földkijelölések kapcsán igen sok probléma vetődött fel. Sok tanyatulajdonos került olyan helyzetbe, hogy részatulajdonos létére nem juthatott a tanyája melletti földterülethez, mert az kárpótlásra kijelölt táblában volt, ő maga viszont nem volt kárpótlásra jogosult. Mások több címen is jogosultak földre, de ezeket csak különböző táblákban, különböző helyeken kaphatják meg, holott az ésszerű gazdálkodás azt követné, hogy a földek lehetőleg egy tagban, a lakóhelyhez közel legyenek. Ezek és hasonló gondok megoldására a megalakult földrendező és földkiadó bizottságok feladata lenne, amelyek igyekeznek a jogosultak igényeit kielégíteni, érdekeit figyelembe venni.

A földkiadó bizottságok a tulajdonosok közül választott szervezetek, amelyeknek elsődleges feladata a résztulajdonban álló földek kiadása, a tanyák körüli földek helyzetének rendezése. Ennek megfelelően a bizottságok összegyűjtik és csoportosítják a kérelmeket. A jogosult megjelölheti, hogy a részaránytulajdonosok kielégítésére elkülönített földalpok közül, melyik területen kéri földje kijelölését. A kérelmeket a bizottságok meghatározott sorrendben teljesítik, melynek során elsősorban azt veszik figyelembe, hol volt a kérelmező földje, amikor a szövetkezeti közös tulajdonba került.

Felvetődhet a kérdés, hogy miért nem rendelkezik a törvény az eredeti föld kiadásáról. Általában ez nem lehetséges, hiszen kerülhetett az időközben más személy tulajdonába, vagy kárpótlásra kijelölt táblába. Ha a kérelmek teljesítésére egy adott településen nem elegendő a föld, a bizottság az érintettek bevonásával egyezség kialakítását kíséri meg. Ha az nem jön létre, nyilvános sorsoláson állapítja meg, hogy az azonos csoportba tartozó kérelmek közül melyek, milyen sorrendben teljesíthetők.

Az egyezségről vagy sorsolásról készült jegyzőkönyv és térképvázlat alapján a földkiadó bizottság rendeli meg a földhivatalnál az önálló ingatlanok kialakításának földmérési munkáit, amelynek költségeit a tulajdonos viseli.

A földhivatal által kialakított önálló ingatlanokat és földrésztleteket a bizottság határozattal adja a részarányosok tulajdonába, abban a körben tehát a bizottság hatóságként jár el.

A tapasztalatok szerint nagyon sokan akadnak országszerte, akik nem kérték földjeik kimérését, mert túl magasnak tartották a hektáronkénti 3500-5000 Ft kimérési díjat. A gazdák abban reménykednek, hogy a parlament elfogadja Kupa Mihály korábbi javaslatát, amelyben az ex-pénzügyminiszter azt indítványozta, hogy a kiméréssel járó költségeket vállalja át az állam. Reményeik valószínűleg teljesülnek, mert mint Zsíros Géza, a parlament mezőgazdasági bizottságának elnöke a március 26-án Szolnokon rendezett agrárfórumon elmondta, a bizottság húsvét előtt parlament elé viszi a törvényjavaslatot, amely a részaránytulajdonosoknak - akárcsak a kárpótlásra jogosultaknak - ingyenes földkimérést fog biztosítani.

Ugyancsak ezen a fórumon mondta el Zsíros Géza azt is, hogy mivel sokak szerint a szövetkezeti átmeneti törvény nem váltotta be maradéktalanul a hozzá fűzött reményeket, hamarosan parlamenti vitára kerül annak módosítási terve, amely szerint újabb lehetőség nyílna a kiválásra. A javaslat szerint a téveszemből minden gazdasági évben egy alkalommal lehetőség lenne a csoportos kiválásra. Az alapelv az, hogy csak működőképes egység válhat ki a szövetkezetből - sertéstelep, gépjárató műhely, stb -, s csak abban az esetben, ha a kivinni szándékozott vagygon eléri a szövetkezet összvagyonának legalább 10%-át, vagy tízmillió forintot. Fizetési kötelezettségük várhatóan két évre terjedne ki, két év moratórium után öt éves futamidővel.

Égre kiált!

Kedves Hajnal Józsefné, Kedves gyakorló újságíró! Mi, vagy 35-en Önnel, végighallgattuk az Értetek kiáltak Farkas Kálmán író könyvének bemutatását. Mindnyájan nagy érdeklődéssel, átéléssel figyeltük a Bercsényi Gimnázium két diákjának a könyvből felolvasott részleteket. Hallgattuk városunk Mikszáthjának Farkas Kálmán író, professzor szintű előadását és a feltett kérdésekre adott válaszát.

Kedves újságíró! Nem tudunk egyet érteni a cikkével, melyet a Törökszentmiklós és Vidéke című független közéleti lapban jelentetett meg, Kiáltak értetek! címmel. Az író szájába adta: „Annak idején rengetegen kerültek a náci gázkamráiba, de megbélyegezettként tartotta nyilván őket a bolsevik diktatúra” - Így vall népéről az újságíró, fent említett művében. Miért mossa össze a cigányság sorsát a két rendszerben? Köztudott az említett előbbi rendszer csak negatív, az utóbbi rendszer csak pozitív hatással volt a cigányság életére.

Az író sem állított mást sem írásaiban, sem szávaiban. Felszabadulásig középkori elmaradottságban élt a cigányság zöme. Európai emberré válásuk ezután kezdődött meg. Az analfabétizmus meg-

szűnt, általában a hat osztályt elvégezték, kevesebben a nyolcadikat, de akad közöttük diplomás is. Foglalkozás szerint író, tanár, tanító, katonatiszt, művezető, szakmunkás, betanított munkás, postás, stb. Munkájuk eredményeként érték el a gazdasági eredményeket is. Így érthető, hogy emberi körülmények között élnek. Törökszentmiklóson is több utcányi komfortos vagy összkomfortos családi házat építettek. Szolnokon, a megyeszékhelyen a cigányság jó része a Széchenyi lakótelep összkomfortos lakásaiban él.

Igaz az egész cigányságot, akár egyeseket is érthetett sérelem, mint akármelyikünket is, de ezért az egész rendszert nem lehet negatívan beállítani, mert az ért sérelem eltörpül az eredmény mellett. Meg kell mondani az eredmény mellett mi volt a hiba.

Egy ismert dal szövege mutat rá az eredmény és hiba arányára. „A rózsza tövise is megszúrja a kezéd. Az áldott napfénytől is könnyes lesz a szemed.” A tény tisztázásával tartozunk az írónak, cigányságnak és az igazságnak.

Tisztelettel: Dikó József olvasó

RENĐŐRSÉGI HÍREK

Ismeretlen tettes ellen folytat büntető eljárást a rendőrség, aki március 26 és 29-e közötti időben eltulajdonította a Bocskai úton parkírozó Dacia 1310-es típusú személygépkocsit. A gépjárművet két nappal később Kisújszállás határában a rendőrség kiégett állapotban megtalálta.

Betöréses lopás büntett elkövetésének alapos gyanúja miatt ismeretlen tettesek ellen folyik nyomozás, akik március 25-re virradóan lakatlevágás módszerével behatoltak a Fegyverneki ÁFÉSZ tulajdonában lévő örményesi gázcseretelepre és onnan eltulajdonítottak 6 db üres pb. gázpalackot. A lopással okozott kárérték 31.000 Ft.

Okirathamítás és más bűncselekmény elkövetése miatt indított büntető eljárást a Rendőrkapitányság, mivel a törökszentmiklói OTP Fiókhöz fiktív nevekre kölcsönigénylési kérelmet nyújtottak be, ezáltal több mint 100.000 Ft hitelt vettek fel, melyet a saját céljaikra fordítottak az elkövetők.

Órizetbevétel mellett indult büntető eljárás életveszélyt okozó súlyos testi sértés és garázdaság büntett elkövetésének alapos gyanúja miatt Ramos Sándor és társa ellen, akik március 18-án az esti órákban a törökszentmiklói Sláger presszóban tömegve-

rekedést kezdeményeztek, melynek során Zs. József helyi lakost, olyan súlyosan bántalmazták, hogy életveszélyes koponyasérülést szenvedett.

Lopás szabálysértés elkövetése miatt indult eljárás Fk. T. Csaba és B. Imre törökszentmiklói lakosok ellen, akik alaposan gyanúsíthatók, hogy március 14-re virradóan a város különböző intézményeire kített nemzeti színű zászlókat tulajdonították el. A rendőrfőnök az elkövetőket tettenérték.

Engedély nélküli fakivágás és eltulajdonítás miatt folytat büntető eljárást a Rendőrség Burai István és társai ellen, akik a NE-FAG Erdészeti Üzem területéről és tulajdonában lévő élő fákat vágta ki, és lakásukra szállították.

Ismeretlen tettesek ellen indított nyomozást a Rendőrség, akik alaposan gyanúsíthatók, hogy március 11-re virradóan kirkatűveg betörés módszerével behatoltak a fegyverneki központi ABC-be és onnan különböző élelmiszerek, dohányárut, és egyéb tárgyakat tulajdonítottak el kb. 30.000 Ft értékben. A tettesek az eltulajdonított élelmiszerek egy részét a bolthoz közeli parban szétszórta. A Rendőrség 24 órán belül elfogta Cs. József és M. Zoltán büntetett előéletű tiszabői lakosokat, akik alaposan gyanúsíthatók a betöréssel.

Vadász István és társai ellen garázdaság és súlyos testi sértés okozásának alapos gyanúja miatt indult büntető eljárás, mert alaposan gyanúsíthatók, hogy március 6-án az esti órákban a törökszentmiklói KAZAMATA Borozó bejáratánál szóváltásba keveredtek a zárórát végrehajtó rendfenntartói személyzettel, majd csuszliból ólom és egyéb lövedékkel több lövést adtak le a bejáratú ajtó ablaküvegére, amitől az üveg kitört és a mögötte álló B. Gy. szemébe pattanva súlyos sérülést okozott.

Önmutogató ellen indított büntető eljárást a Rendőrség szemérem sértés vétség alapos gyanúja miatt. M. György tiszabői lakos több alkalommal Fegyvernek községében az általános iskolából hazafelé tartó gyerekeknek nemiszervét mutogatta, majd lakossági bejelentésre a Rendőrség elfogta és előállította.

Lopás büntett elkövetésének alapos gyanúja miatt folytat nyomozást a Rendőrség több gyanúsítottal szemben. Az elkövetők alaposan gyanúsíthatók, hogy a MOL RT. Fegyvernek területén lévő földgáztermelő kutakból több ezer liter kőolajterméket (gázolint) tulajdonítottak el, és ennek a keverékét személygépkocsik üzemeltetésére és fűtésre használták fel. A keletkezett kárérték több tízezer forint.

BRUCE LEE UTÓDOK TÖRÖKSZENTMIKLÓSON?

ÚJRA ÉLETRE KELT A VING TSUN KLUB

Tavaly november óta hetente két alkalommal ismét gazdára talált a Művelődési Központ konditerme. Hosszabb szünet után megismételt honfoglalást hajtottak végre Lippai László főinstruktor vezetésével a Kung-fu szerelmesei, hogy minden kedden és pénteken 18 órától gyakorolhassák a Ving Tsun harcművészetet, amelyről kevesen tudják, hogy a legendás híró Bruce Lee volt a legnagyobb - talán soha utóli nem érhető - művelője. Őt mindenki ismeri, a műfajt kevesen. Némi bepillantás céljából Lippai Lászlót kértük fel rövid ismertetőre.

- A 300 éves múltra visszatekintő Kung-fu - maga a szó harcművészetet jelent - a ma létező összes keleti küzdőművészet böcsőjéből, a Shaolin kolostorból származik. Több válfaja van, amelyek egyike a Ving Tsun. Egy Ng Mui nevű apácanő rakta le az alapjait, nevét arról a teremről - Ving Tsun = Gyönyörű Tavasz - kapta, ahol az apáca vezetésével a szerzetesek tréningeztek. Hasonlóan a többihez, ez a harcművészet is szigorúan titkos volt, zárt ajtók mögött tanították nagyon kevés számú szigorúan „lekáderezett” tanítványnak. Ez nagyon sokáig így volt, míg egy Yip Man nevű nagymester ki nem vitte a kolostor falai közül, s Honkongban el nem kezdte szélesebb körben terjeszteni.

- Miben különbözik a Ving Tsun a többi küzdőművészetektől? Kiknek és miért előnyös ezt választani?

- Elsősorban abban különbözik, hogy ebben a stílusban nincs szükség nagy testi erőre, akrobatikus lazaságra. Éppen ezért tanulásához, gyakorlásához sem kell külön erőnléti tréningeket tartani, nem kíván nagy fizikai megterhelést, s aszkétikus életet sem. Nem, mert roppant takarékos stílus, nincs benne egyetlen fölösleges elem, mozdulat, kerül minden látványosságot. Egyszerű, célratörő és roppant hatásos. Szemben más harcművészetekkel igazi szabályrendszer sincs, minden megengedett az eredmény érdekében. A szabályok ugyanis megkötnek, és sok esetben éppen a hatékonyságtól fosztanak meg. Ezért a rivális küzdőágak követői közül sokan etikátlanak is tartják.

- Lehetne konkrét példákat is mondani?

- Csak egyet-kettőt. A judóban eleve tilos az ütés, a Kyokushinkáj versenyeken a fejre történő ütés tilos, a Shotokánban nem lehet teljes találatot bevinni, a magas rúgások kerülésével a Kick-Box-tól, a Karetetől tér el alapvetően.

Ezek a szabályok beidegződnek, s egy más ágazattal szemben, vagy a valós helyzetben hátrányossá



válhatnak. A Ving Tsunban minden technika, minden módszer megengedett, szinte az összes többi harcművészet elemeit egyesíti. Van benne ütés, rúgás, gáncs, dobás, földharc, stb. és egészen cifra dolgokat is megenged. Megenged, mert elsősorban a védekezés, az önvédelem a célja.

- Azt mondtad, a Ving Tsun kerüli a látványosságot. Bruce Lee filmjeiből éppen nem ez derül ki, azokban nem nagyon tükröződik a sallangmentesség, az erővel való takarékoskodás. Ő maga sem volt egy vézna gyerek.

- Na igen. Csak valamit nem szabad elfelejteni. A filmen a látványosság kell, a hosszú véres küzdelem, mert az vonzza a nézőt. Lee-nek ezt kellett produkálnia. Semmi szüksége nem volt rá, de a néző kedvéért fejlesztette az izmait, beépítette a repertoárba a magas rúgásokat, a hatalmas ugrásokat, s alkalmazta más küzdőművészetek látványos elemeit. De az igazi, zárt ajtók mögötti edzésein kizárólag a Ving Tsun harcmódot alkalmazta. Azt a filmeken nem látni csak néha, s akkor nem is látunk semmit. Egy szemmel követhet-

len, villámgyors, rövid mozdulat, az ellenfél máris kife-
küdve, s vége az összecsapásnak. Arra pedig ki kíván-
csi?

- Ennek ellenére - vagy éppen a látványosság miatt -
- óriási divatja lett ennek a haremmodornak, keletje lett
oktatóinak. Kik tanítják, taníthatják azt?

- Amit Lee csinált, senki, az utánozhatatlan. A
Ving Tsun-nak viszont vannak autentikus oktatói.
Európában Leung Ting nagymester csinált biznysz a
Kung-fuból, Magyarországon pedig Márai Norbert a
legismertebb képviselője. Én is tőle tanultam, s az ő
szervezetén belül indítottam először - 5-6 éve - klu-
bot itt Miklóson, de különböző okok - elsősorban
éppen az egyre erősödő biznysz jellege - miatt többek
között én is kiléptem az ő szervezetéből, s létrehoz-
tunk egy önállót, Hungarian Ving Tsun Martial - Art
Scool néven, s a jugoszláv Popovic Zeljkó mesterrel
vettük fel a kapcsolatot. Ez tavaly novemberben volt,
azóta klubjaink alakultak Szegeden, Solton, Kisúj-
szálláson, Szolnokon, Ebesen, Tiszasáson és itt Tör-
ökszentmiklóson. Hogy kik taníthatják? Ez elég bo-
nyolult dolog, megpróbálom a legegyszerűbben el-
mondani. A Leun Ting szisztémában van 12 tanuló,

12 instruktori és 12 mesteri fokozat. A létrán előre jutni
sokféleképpen lehet, de a lépcsőkért így vagy úgy meg
kell küzdeni. Tanítani az instruktori szint elérése után
lehet. Nekem pillanatnyilag a 7. instruktori fok van meg,
én vagyok Zeljkó mester és a magyarországi klubok
között a kapocs, mint szervezetünk főinstruktora. Pilla-
natnyilag az említett klubok mintegy 80 tagja tartozik a
kezem alá. Ez nem nagy szám, de hát még alig néhány
hónapja kezdtünk el szerveződni.

- Befejezésül azt áruld el, mennyi idő, gyakorlás kell
ahhoz, hogy mondjuk egy közepes fizikumú, különö-
sebben soha nem sportoló valaki a Ving Tsun révén
meg tudja magát védeni egy nála jóval erősebbel vagy
több támadóval szemben.

- Kb. 6 hónap az az idő, amely után garanciát
vállalunk a tanítványainkért. Azért, hogy egy nő meg
fogja tudni védeni magát egy erős - esetleg két - férfival
szemben is, s ha ötöt szét nem is ver, de elmenekülni
biztosan el tudja közölni. Hogy hogyan, azt hiába is
mondanám. El kell jönni hozzánk, és meg kell tanulni.

- Köszönöm a beszélgetést.

Pásztor

OLCSÓBBAN A DISZKONTBAN A TISZA DISZKONTBAN

Húsvéti ünnepekre való felkészülését is
biztosítjuk áruházunk áruválasztékával

AKCIÓS KÍNÁLATUNK:

Kinder tojás	56,-Ft/db
Csoki nyuszi	8-11,-Ft/db
Paraszt kolbász	300,-Ft/kg
Liszt	30,-Ft/kg
Kristálycukor	59,-Ft/kg
Étolaj	85,-Ft/l

Ezen kívül gazdag üdítő- és szeszesital
választék várja Önöket
nagyon kedvező áron.

Kellemes húsvéti ünnepeket kíván
a Tisza Diszkont

Törökszentmiklós, Bocskai út 8.

Sárga túró

(keletmagyarországi húsvéti csemege)

Hozzávalók:

1 liter tej

8 tojás

8 csapott evőkanál cukor

2 tasak vanillincukor

Elkészítés: A tejet feltesszük főzni. A lan-
gyos tejbe beletesszük a cukrot, és a felvert
egész tojásokat. Lassú tűzön állandóan ke-
verjük. Ha kezd túrósodni, akkor bele-
tesszük a vanillincukrot. Addig főzzük, míg
a túrósodás befejeződik. (Vigyázzunk ne
főzzük túl, hasonlóan az ajuddtej hevítésé-
hez.) A tűzről levéve ritka szövésű ruhára,
esetleg gézre öntjük, majd 24 órán át le-
csurgatjuk. A savója is kellemes, fogyasz-
tható. A kész sárgatúrót tála tesszük, sze-
letelve tálaljuk. Inkább nagyon puha saj-
hoz hasonlít, nem morzsálódik.

Jó étvágyat!

HALOTTAINK

Kissó Fülöp /86 éves/; Lőrinczi Károlyné Arnóth Zsuzsanna /80/;
Szentpéteri Jánosné Lovas Rozália /85/; Elekes Illés /78/; Nagy
Lajosné Szabó Rozália /92/; Cs. Szabó Ferencné Vári Szabó
Eszter /88/; B. Papp Sándor /71/; Papp Károlyné Nagy Zsófia /88/;
Sarkadi Sándor /34/; Ladányi Sándor /69/; Sípos Bálintné Pékasi
Erzsébet /49/; Mák Istvánné Tóth Margit /79/; Galsi Mária /71/; ifj.
Fehér Gyula /45/; Dudics Mihály /59/; Balogh Imréné Kóródi
Erzsébet /84/; Óz János /37/; Kádár Béla /71/; Pató István /46/;
Balázs Béla /64/; Zimmermann Ferenc /76/; Bana Imréné
Turcsányi Mária /82/; Bencsik János /39/; Lajkó István /52/;

Nyugodjanak békében!

Gyógyszertári ügyelet

április 10-11	15/66	Almásy
április 17-18	15/66	Almásy
április 24-25	15/66	Almásy

HIRDETÉSI TARIFÁK

1/1 oldal: 15.000 Ft

1/2 oldal: 8.000 Ft

1/4 oldal: 4.500 Ft

1/8 oldal: 2.500 Ft

1/16 oldal: 1.500 Ft

1/32 oldal: 800 Ft

apró: 15 Ft/szó

hirdetésfelvétel:

MEZOPRINT

REKLÁMIRODA

MIRTUSZ ötletbörze a házasulandók részére

1993. május 7-én 14 órától vásárral egybekötött börszót és bemutatót tartunk a Városi Művelődési Központban, ahol árúikat kiadhatják és bemutatathatják azok a helyi vállalkozók, üzletek, akik az ESKÜVŐI szertartás, lakodalom megrendezéséhez bármilyen áruval, szolgáltatással hozzájárulnak.

Menyasszonyi ruha és kellék bemutató.

Menyasszonyi csokor bemutató.

Menyasszonyi frizura és smink bemutató.

Vőlegényi ruha bemutató.

Alkalmi ruha bemutató.

Jegygyűrűk, ékszerek bemutatója és vására.

Fotózás, videózás lehetőségei.

Meghívók, értesítők, kártyák bemutatója és vására.

Ünnepi ebéd és vacsora lehetőségei.

Állásfogadásra hidegtál bemutató.

Vőféjek bemutatkozása.

Lakodalmi zenészek bemutatója. (kazettán és élőben)

Menyecske tánc bemutató.

Jelenkezni a Városi Művelődési Központ igazgatójánál lehet
1993. április 20-ig.

Nevezési díj: 300-500 Ft, vagy tombola tárgy felajánlása

FELHÍVÁS

Várjuk jelentkezését
azon fiataloknak és
felnőtteknek, akik a
Művelődési Központ
modellező klubjában
szívesen építenének
repülő, hajó
modelleket, hobby
vagy versenyzés
céljából.

Jelentkezés:

Művelődési Központ
Modellező klubja,
pénteken 16.00 és
17.00 óra között a
27-es szobában.

Törökszentmiklós és Vidéke Független Közéleti Lap

Szerkesztőség: Törökszentmiklós, Kossuth út 135. ☎: 13

☎: 5201 Törökszentmiklós, Pf.: 100

A szerkesztőség tagjai: Hajnal Józsefné; Kakuk Imre; Kovács Györgyné
Főszerkesztő: Pásztor Gábor Tervezőszerkesztő: Nagy János

Kiadásért felelős:

Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány

ISSN 0866-1839

Készült a MEZOPRINT Reklámiroda gondozásában
Törökszentmiklós, Kossuth út 135. II./33. ☎: 13/46